

Brännkyrkabladet

Information från Brännkyrka församling Svenska kyrkan april 2003

Så här förnyar vi våra gudstjänster

Brännkyrka församling vill finna nya vägar att fira levande, rika och engagerande gudstjänster – där medarbetare, frivilliga lekmän, förtroendevalda och "vanliga" gudstjänstfirare skapar tillsammans. Under de senaste månaderna har söndagarnas gudstjänster gradvis ändrat karaktär, både i Brännkyrka och Fruängens kyrkor.

I BRÄNNKYRKA KYRKA har vi valt att utveckla och berika den traditionella högmässan. Vi har bland annat tagit fram nya gudstjänst-agendor, där de olika kyrkoårstidernas karaktär mera tydligt kommer till uttryck.

Och det har blivit mycket mera sång! Fler psalmer och församlingssånger, liksom större utrymme för körsången. Det har också blivit mera rörelse. Processioner inleder och avslutar och vid läsningen av evangeliet har en "evangelieprocession" införts. Församlingen ges tillfälle att tända ljus i samband med förbönen, en möjlighet som uppskattas av många. Vi har också börjat använda den nya översättningen av Herrens bön, "Vår Fader ...".

Högmässan i Brännkyrka kyrka börjar liksom tidigare klockan elva. Den utgör nu ensam församlingens huvudgudstjänst, där namnen tillkännages på barn och vuxna som genom dopet tagits upp i kyrkan och på de församlingsbor som lämnat jordelivet.

I FRUÄNGENS KYRKA firas numera en mycket annorlunda gudstjänst med tydlig målsättning att samla och förena människor i alla åldrar.

"Fruängsmässan" börjar med kyrkfrukost klockan tio. I samband med frukosten samtalar man kring dagens ämne eller någon av de aktuella bibeltexterna. Var och en får möjlighet att dela med sig av tankar, erfarenheter och frågor. Ibland skapar man något tillsammans, skriver ner böneämnen eller gestaltar dem genom att rita eller måla. På detta sätt "predikar" man tillsammans. Själva gudstjänsten firas som en kort och enkel mässa med mycket gemensam sång.

Eftersom förändringarna varit störst i Fruängen, är det också där som de flesta synpunkterna framkommit, både positiva och negativa. De medarbetare som ansvarar för gudstjänsterna försöker vara lyhörda och fånga upp deltagarnas åsikter.

VI HOPPAS ATT alltfler församlingsbor ska finna vägen till sina kyrkor och gudstjänster. Genom att delta kan man också vara med och påverka. Framtidens gudstjänstliv är något vi skapar tillsammans. Din medverkan behövs!

TORKIL NILSON

FOTO: HAKAN FLANK

Kyrkoherde Torkil Nilson och Patrick Bjurström från Sveriges Arkitekter konstaterar att glädjande många arkitekter vill vara med och utforma den nya kyrkan.

Kyrkbygge lockar arkitekter

Det är inte varje dag som allmänna arkitekttävlingar genomförs i Sverige. Förra året var det bara två. När kyrkorådet i Brännkyrka församling i slutet av februari utlyste tävlingen "Kyrka i Fruängen" blev gensvaret enormt. Hundratals arkitekter har beställt det kostnadsfria programhäftet för tävlingen.

– **VI ÄR MYCKET POSITIVA** till att det blev en allmän tävling. Det är roligt att även oetablerade arkitekter får chansen, säger Patrick Bjurström, tävlingssekreterare på Sveriges Arkitekter.

Patrick har bistått församlingen med sakkunskap när programhäfte och programhandlingar tagits fram. Programhandlingarna består av fotografier och de ritningsunderlag som arkitek-

terna behöver för att kunna rita sina förslag. Hittills har nära 200 arkitekter mot kostnad skickat efter dem.

– Man kan nog räkna med att bortåt hälften lämnar in förslag, bedömer Patrick Bjurström. Det är en kul och utmanande uppgift att gestalta ett kyrkorum, och dessutom lite speciell, eftersom det inte byggs så många kyrkor.

Den femte maj ska förslagen vara inlämnade. Juryn som ska bedöma förslagen och så småningom kora en vinnare, beräknas ha slutfört sin uppgift före midsommar. Under bedömningstiden kommer förslagen att ställas ut i Fruängens kyrka, där alla kan ta del av dem.

KARI MALMSTRÖM

Se även www.brannkyrka.org • www.arkitekt.se

Därför firar vi påsk

Dagarna före påsk kallas också stilla veckan eller passionstiden. Passion betyder lidande, och under dessa dagar följer vi Kristi lidandes historia och återskapar dramat i våra gudstjänster.

Eva Ellnemyr, präst, berättar lite mer om hur vårt nutida gudstjänstfirande under stilla veckan och påsk har koppling till det som för nästan 2000 år sedan hände Jesus under hans sista vecka i det jordiska livet.

▶ sid 3

Här får man prata ut om det jobbiga

– Man tror att man är så ensam om sina problem – fast man borde veta bättre. Det är skönt att höra hur andra löst sina, att få prata av sig och få perspektiv.

En röst ur kvinnogruppen i Fruängens kyrka. Varje vecka träffas de för att prata om livet i stort och smått. De hjälper varandra att mobilisera den egna kraften för att finna svar på frågor och vägar att hantera bekymmer.

– Vi är inga proffs, utan bara medmänniskor, säger de.

Det är inte så "bara", det!

▶ sid 4

Konfirmationsläger helt enkelt jättekul

– Konfirmationen ska ju vara en bekräftelse, och för mig handlade det framför allt om att bekräfta en gemenskap med andra människor.

Så säger Micke, en av 2002 års sommarkonfirmander.

▶ sid 2

Stor Bachkonsert i Brännkyrka

Nu på söndag, påsksöndagen, kommer mäktiga toner att fylla Brännkyrka kyrka. Då framförs valda delar av Johann Sebastian Bachs mässa i h-moll.

DEN GIGANTISKA MÄSSAN i h-moll är ett av världens genom tiderna mest imponerande musikbyggen.

Den skrevs i sina olika delar under många år men sammanställdes först mot slutet av Bachs liv. "Verkets yttre bestämmelse är okänd" kan man läsa i lexikon. Det fanns alltså ingen beställning på den här mässa. Kan man kanske våga gissa, att Bach för sin egen skull skrev det mest gudomliga han någonsin åstadkommit – just då de musikaliska idéerna drabbade honom?

Jag tror det. Så genial musik måste komma ut och fästas på papper, även om ingen beställt den. Den är helt enkelt himmelsk, och måste upplevas!

Ta chansen nu på söndag. Konserten kommer att ta ungefär en

och en kvarts timme. Biljetter kan förköpas på församlingsexpeditionen, Götalandsvägen 191. Kvarvarande biljetter säljs vid ingången till kyrkan en timme före konsertens början.

BIRGITTA WENSHEIM

Brännkyrka kyrka
söndag 13 april 18.00
delar ur
J. S. BACH
Mässa i h-moll
Brännkyrka Menighet
Ange rd Nilsson, sopran
Marina De la Cruz, alt
Pierre Petersson, tenor
Vattias Nilsson, bas
Orkester
Dirigent: Birgitta Wensheim
ENTRÉ 60:- STUDERANDE 30:-

Ledaren

Vad tror DU?

PLÖTSLIGT STÄLDES JAG MOT VÄGGEN. En församlingsbo ville veta vad kyrkoherden egentligen tror. Om jungfrufödelsen. Om undren som Bibeln berättar om. Frågan var givetvis föranledd av den debatt som under vintervintern förts i pressen kring dessa frågor.

Vad tror DU? Nu kunde jag inte gömma mig bakom en predikstol, inte luta mig mot någon kyrkans bekännelse eller annan auktoritet. Nu gällde det min egen tro. Och jag var tvungen att svara.

VAD TROR JAG? Frågan är inte så enkel som den först kan verka. Och inte svaret heller.

Å ena sidan har det för mig faktiskt aldrig varit ett problem att Jesus gick på vattnet eller att han fick fem bröd och två fiskar att räcka åt 5000 hungriga människor. För om Jesus är Gud, den Gud som har skapat världen och håller den i sin hand, och det tror jag, varför skulle han då inte kunna gå på vatten eller mätta en hel folkmassa med ett par fiskar och några bröd? Och om Gud blir människa i Jesus, vilket jag också tror, då är det för mig ett under så stort, att det knappast blir svårare

att tro på för att Jesus påstås vara född av en jungfru.

Å andra sidan vet jag att Bibeln har kommit till under mycket lång tid, att den innehåller många olika typer av litteratur och att adressaterna och syftena är många. Jag inser också att Gud är större än våra ord. Språket begränsar och försävar, gör Gud liten. Därför kan vi inte läsa Bibeln på samma sätt som vi läser en lärobok i biologi eller historia. Bibeln är, som jag ser det, mera en bilderbok. Vi kan inte tala om Gud utan att använda bilder. Och vad Bibeln innehåller är just bilder, många bilder, präglade av människors erfarenhet av Gud.

DE BILDERNA KAN VI TOLKA och förstå på många olika sätt, det har debatten visat. Men om jag med bestämdhet hävdar att mitt sätt att se och förstå är mera rätt än ditt, då kan det bli fel. I stället borde vi samtala med varandra, med öppenhet och respekt. Lika viktigt är att vi tillsammans försöker föra ett samtal med Bibelns författare och de första generationernas kristna, försöker förstå vad det var de ville säga, när de formulerade sina berättel-

ser och bekännelser. Om de med jungfrufödelsen ville säga, att Jesus är Guds Son, att människan Jesus också är Gud, kan det då vara möjligt att bejaka vad jungfrufödelsen står för, utan att bejaka den i biologisk mening? Är det på samma sätt möjligt att bejaka vad underberättelserna vill lära oss utan att tro på dem i historisk mening?

KANSKE. MEN FÖR MIG blir det svårt att bortse från det historiska, att det verkligen har hänt. Då hänger det liksom i luften. Tron behöver en förankring, i det konkreta. Som den tomma graven på påskdagsmorgonen. Och lärjungarnas möte med den uppståndne Jesus.

SÅ TROR JAG. Vad tror DU?

TORKIL NILSON
kyrkoherde

Reportaget

Konfirmation, varför då?

För två år sedan, när Nina, Micke och Charlotte gick i sjuan, kom ett erbjudande om konfirmationsläsning i Brännkyrka församling. Sommaren 2002 konfirmerades de alla tre. Varför bestämde de sig för att läsa, och hur upplevde de sin konfirmationstid?

– **FÖR MIG VAR DET SJÄLVKLART** att jag skulle konfirmeras. Det var något jag ville göra, en erfarenhet jag inte ville vara utan, säger Nina. Mina förväntningar? Att jag skulle få lära mig mer om Gud och Jesus, och lära känna nya människor.

– Flera av mina kompisar skulle läsa, och visst påverkades jag av det, säger Micke. Det här med "att få presenter" är ett ganska vanligt skäl, faktiskt, och jag erkänner gärna att jag också tänkte så först, men när det väl blev dags för konfirmation hade den fått en helt annan betydelse.

CHARLOTTE BESTÄMDE SIG redan som liten, konfirmeras skulle hon. När erbjudandet kom anmälde hon sig direkt. Hon valde att veckoläsa hemma i församlingen, medan Nina och Micke åkte på sommarläger.

– Läger kändes kul, men lite pirrigt också, en utmaning. Man måste ju leva nära människor man inte känner, det är liksom inte bara att åka hem, utan det måste fungera, säger Nina.

Det fungerade. 25 konfirmander åkte iväg på läger direkt efter skolavslutningen i åttan. De kom hem som ett starkt sammansvetsat gäng med massor av härliga upplevelser i bagaget.

– Jag hade lite "bakgrundsfakta", för min syster har varit ledare på ett tidigare sommarläger, berättar Micke. Men det blev långt över min förväntan, vi hade helt enkelt jättekul!

ETT AV LÅGRETS PLUS var den goda maten, "vi åt hela tiden" säger Nina. Charlotte, som var på det

Konfirmationsläsningen gav jättemycket, tycker Charlotte, Nina och Micke.

veckoslutsläger som ingick i veckoläsningen, har liknande minnen. Det är lätt att trivas över en läcker måltid, och sådana serverades i rikt mått.

Själva läsningen då?
– Vi fick jobba i lera, måla, gestalta det vi läste om, berättar Charlotte. Man lär sig lättare om man samtidigt gör något roligt.

– Jag lärde mig jättemycket, sä-

ger Nina. Prästen Inga-Brith var jättebra, och rolig. Vi fick komma med egna idéer, kunde påverka vad vi pratade om och hur vi pratade om det. Vi fick se några filmer också, och det var lite segt – för vi var så trötta!

På läger hör det nämligen till att vara uppe sent på nätterna, trots ledarnas protester...

Alla tre har fortsatt i församling-

ens ungdomsgrupp, som träffas varje onsdagskväll. Bland kompisar som inte är med i kyrkans verksamheter möter de då och då en del fördomar. Det är trist i kyrkan, tror en del, och det här med att tro på Gud verkar lite skumt.

– **JAG ÄR INTE SÅDÄR** jättetroende, men jag tror på *något*, säger Micke. Det här med tro pratade vi en hel del om under konfirmationstiden, och jag känner att mitt sätt att tro är helt accepterat. Konfirmationen ska ju vara en bekräftelse, och för mig handlade det framför allt om att bekräfta en gemenskap med andra människor.

– Fast jag kan förstå om folk tror att kyrkan är trist, säger Nina. Första gången jag var på en gudstjänst tyckte jag att det var urtrist, höll nästan på att somna. Och så skulle man gå på minst tio stycken...!

Nina fnittrar lite åt minnet. Efter ett tag ändrade hon sig. När man vet varför man gör olika saker, vad alla moment innebär, blir gudstjänsten mer begriplig.

UNGDOMARNA VÄLKOMNAR gudstjänstförnyelsen i församlingen.

– Det kan bli långtråkigt på en vanlig högmässa, säger Charlotte. "Sökord: Gud" är en sorts gudstjänst jag gillar, det är skönt, avslappnande, mysig musik, levande ljus. Man känner sig delaktig.

Du som nu går i sjuan kommer snart att få ett erbjudande från församlingen om konfirmationsläsning 2004. Ninas, Charlottes och Mikes tips är givet:

– Ta chansen!

KARI MALMSTRÖM

BRÄNNKYRKA
FÖRSAMLING
POSTADRESS

Box 64, 125 22 Älvsjö
TELEFON 08-447 11 00 VX
TELEFONTIM MÅ-FR 9.00-15.00
E-POST info@brannkyrka.org
WEBBPLATS www.brannkyrka.org

KYRKOHERDE Torkil Nilson, 447 11 13
KANSLICHEF Eva Jarenius, 447 11 03

BRÄNNKYRKA KYRKA OCH
FÖRSAMLINGSEXPEDITION

BESÖKSADRESS
Götalandsvägen 189-191, Älvsjö
BESÖKSTID MÅ-FR 9.00-15.00
FAX 08-86 09 22

MOTTAGNINGS- OCH TELEFONTIDER

PRÄSTER

Torkil Nilson
MÅ 9.00-10.00, 447 11 13
Eva Ellnemyr
TO 9.00-10.00, 447 11 14
Annika Fernberg
TI 11.00-12.00, 447 11 11
Inga-Brith Åkerman
FR 9.00-10.00, 447 11 12

DIAKON

Agneta Frisk,
ON, FR 9.00-11.00, 447 11 04

MUSIKER

Birgitta Wensheim
ON 9.00-11.00, 711 82 23
Peter Gunnarsson
TI 15.00-16.00, 447 11 06
Minna Heimo-Korhonen
TI 13.00-14.00, 447 11 06

BARNLEDARE

Åsa Bjerkerot
MÅ 12.00-13.00, 447 11 05

FÖRSAMLINGSASSISTENT

Ingemar Cederlund
TI 11.00-12.00, 447 11 16

VAKTMÄSTARE

Henrik Bokedal,
Ann-Kristin Eriksson,
Werner Poppe, 447 11 15

HUSMOR

Birgitta Samuelsson, 447 11 19

INFORMATÖR

Kari Malmström, 447 11 02

FRUÄNGENS KYRKA OCH
FÖRSAMLINGSLOKALER

BESÖKSADRESS
Fruängens kyrkogata 3-7
FAX: 08-88 12 20

MOTTAGNINGS- OCH TELEFONTIDER

PRÄSTER

Torkil Nilson
TI 15.00-16.00, 447 11 24
Ingmar Johansson
TO 11.00-12.00, 447 11 29
Beatrice Lönnqvist
MÅ 11.00-12.00, 447 11 27
Tore Nydevik
ON 15.00-16.00, 447 11 30
Bertil Närding
TI 11.00-12.00, 447 11 21
Stanley Rydell
TO 11.00-12.00, 447 11 28

DIAKONER

Birgitta E Andersson
MÅ, TO 10.00-12.00, 447 11 25
Anders Sundberg
MÅ 10.00-11.00, 447 11 29

FÖRSAMLINGSASSISTENT

Yvonne Brisenheim
TO 13.00-15.00, 447 11 22

VAKTMÄSTARE

Lars Andersson,
Gun Karlsson, 447 11 24

BRÄNNKYRKA FÖRSAMLINGSBLAD

REDAKTÖR: KARI MALMSTRÖM
REDAKTIONSRÅD:
MAJVI ANDERSSON, YVONNE BRISENHIM,
SVANTE HAGGREN, ANNE MAGNUSSON,
KARI MALMSTRÖM, TORKIL NILSON, JOHAN
NILSSON, TORE NYDEVIK, MARIA STYF
ANSVARIG UTGIVARE: TORKIL NILSON

Konfirmand 2004? Håll utkik i brevlådan! Snart kommer information från oss till dig som nu går i sjuan.

På nya jobb

YVONNE BRISENHEIM, församlingsassistent, har beviljats tjänstledighet från den 1 maj och sex månader framåt för att prova ny tjänst i Hägerstens församling.

Yvonne, som under många år arbetat med barn, ungdomar och konfirmander i församlingen, kommer i Hägersten huvudsakligen att få arbeta med äldre ungdomar. Vi gratulerar Yvonne och önskar henne Guds välsignelse i den nya uppgiften. Under återstoden av terminen går nu andra medarbetare in i de grupper Yvonne haft ansvar för. Och till hösten fortsätter verksamheten precis som vanligt, fast då med nya ledare.

MAY NIKALI, församlingssystem, som varit tjänstledig sedan november förra året, har beviljats förlängd tjänstledighet året ut. May, som är sjuksköterska till utbildningen, tjänstgör vid Betaniastiftelsens sjukhem på Östermalm.

PIRJO SJÖSTRÖM, ansvarig för receptionen och växeln, har fått sin tjänstledighet förlängd fram till sommaren 2004 för att fortsätta sina studier. Maria Wastesson, som vikarierar för Pirjo, har fått förlängt vikariat under samma period.

TORKIL NILSON

Gryningsljus i maj

Församlingens barnkörer och deras ledare Minna Heimo-Korhonen laddar nu upp för musikframträdande. I maj sätter de upp "Gryningsljus", en berättelse om skapelsen av Karin och Magnus Ivarsson. Härliga rytmer, fartiga sånger och fina texter utlovas.

Musikalen "Gryningsljus" med Brännkyrkas och Fruängens barnkörer spelas i Fruängens kyrka tisdag 27 maj 18.00. Fri entré, kollekt till Lutherhjälpen. Saft och kaffe efteråt. Välkommen!

Porträttet

Yonas lever två spännande liv i ett – tack vare flykten till Sverige

Att se möjligheter istället för svårigheter. Att vara envis och målmedveten. Att gilla folk och våga ta kontakter. Tre saker som hjälper en bra bit på vägen när man kommer som flykting till ett nytt land. Yonas Habtit från Eritrea har just de här egenskaperna. Det öppnade vägar till ett helt nytt liv – där datorer spelar en viktig roll.

FOTO: HÅKAN FLANK

När Yonas mötte sin första dator sa det "klick". Och på den vägen är det. Idag jobbar han i Brännkyrka, Hägerstens och Skärholmens församlingar som IT-ansvarig.

HAN SKULLE BLI FLYGMEKANIKER och hade just påbörjat sin utbildning. Så blev han utpekad som misstänkt gerillakämpa och sattes i etiopiskt fängelse. Efter ett halvår blev han villkorligt frigiven men insåg att han när som helst kunde åka in igen. Det var 1988.

Yonas Habtit berättar odramatiskt om sin resa till Sverige över Sudan och Italien.

– I slutet av 1990 blev jag ledsagd av en italienare till Arlanda. Det sista han gjorde var att ta mitt falska pass, sedan såg jag honom inte mer.

Med Arlandapolisens hjälp kom Yonas som asylsökande till en för-

läggning i Skarpnäck. Kort därefter placerades han på Gotland.

– Där var kallt, blåsigt och mörkt. Då tänkte jag faktiskt att det nästan vore bättre att åka tillbaka. Mitt enda mål blev att lära mig svenska, hur skulle jag annars kunna leva här?

HAN HADE INGEN LUST att vänta på uppehållstillståndet, som krävs för att flyktingar ska erbjudas svenskundervisning. Tillsammans med två landsmän köpte Yonas ett engelsk-svenskt lexikon och började översätta glosor. Och så har han fortsatt. Han satsade allt på att komma in i samhället.

– Som invandrare måste man veta att bollen är ens egen, säger han. Man måste våga ta kontakt, visa att man vill vara delaktig.

BOLLEN, JA. EN DAG var Yonas ute på en löparunda i Nyköping, där han så småningom bosatt sig. Han kom förbi en fotbollsplan där några tränade. Det såg kul ut, så han gick fram och frågade om han fick vara med. Det fick han, och i laget blev han kvar. Han har många kompisar, alla svenska.

Yonas har från start ställt krav på sina kommunala handläggare och arbetsförmedlare. Han ville snabbt lära sig språket, utbilda sig och börja jobba. Som tur är mötte han förstärkelse och fick tidigt möjlighet att läsa på Komvux – i en klass med bara svenskar.

– **DET VAR JÄTTEJOBBIGT**, medger Yonas leende. Svenska och samhällskunskap i synnerhet. Men jag gav mig tusan på att klara det.

Han tog med sig samhällskunskapsboken till biblioteket, översatte hela boken först till engelska, vidare till tigrinja och så tillbaka till svenska igen. Sedan satt den.

På komvux fanns också ämnet data. Och när Yonas mötte sin första dator sa det "klick". Han blev kompis med flera av killarna som undervisade i data. Via en fotbollskompis lyckades han köpa sig en begagnad dator att skruva med på

fritiden.

När en av Komvuxlärarna slutade på våren 1994 erbjöd skolan Yonas vikariatet. Och sedan har det rullat på. Han fick uppdrag på uppdrag, som datalärare och teknisk konsult, på Komvux, utbildningsföretag och studieförbund. Oftast hade han flera på gång samtidigt.

Med den bakgrunden passar Yonas bra för sitt nuvarande jobb i Svenska kyrkan. Han är anställd som IT-ansvarig av Brännkyrka kontrakt, och alternerar mellan församlingarna Brännkyrka, Hägersten och Skärholmen. Han har alltså tre arbetsplatser – och är en uppskattad medlem av tre arbetslag.

I ERITREA FINNS MAMMA, brodern och en syster kvar. Yonas andra syster bor i Italien. Idag är Eritrea självständigt och han skulle kunna flytta tillbaka, men han "känner sig svensk".

– Jag återvände till Eritrea för första gången 1993. Det kändes skönt, men det var skönt att komma tillbaka till Sverige också. Drömmen är väl att jag kunde bo i Eritrea och "göra min grej" där, och bo i Sverige åtminstone på somrarna. Det blir så, att man skapar sig två liv och längtar hem oavsett var man är. Och det är klart att det var tråkigt att behöva fly, men jag fick en massa möjligheter också.

KARI MALMSTRÖM

Påsk

I påsken vänds sorgen till glädje

Jesus rider in i Jerusalem. Han rider på en åsna och folket strömlämnar framför honom. Det är fest och högtidligt. Söndagen präglas av glädje och förväntan. Det är Palmsöndag och påskveckan inleds.

Den här veckan kallas ofta stilla veckan. För oss i kyrkan får den sin ton eftersom vi vet vad som kommer. Vi väntar. För Jesus var den här veckan allt annat än stilla. Han är igenkänd, många vill ha hans uppmärksamhet. Det är också många som provocerar honom för att de ska få något konkret att kunna arresteras honom för.

VI I FÖRSAMLINGEN samlas varje dag i stilla veckan för att förbereda oss på det som ska ske under själva påskdagarna. Jesu lidandes historia läses bit för bit.

På skärtorsdagen firar vi att Jesus har instiftat den första nattvarden just den här kvällen. Jesus samlade sina lärjungar för att äta den måltid som kom att bli den sista tillsammans. Jesus tog bröd, delade ut det till lärjungarna och till det drack de vin. Den sista måltiden blev samtidigt den första. Ett nytt förbund hade slutits mellan

Gud och mänskligheten. På Jesu uppmaning firar vi nattvard till hans minne. Vi gör det i gemenskap med Gud och varandra.

Skärtorsdagsmässan avslutas med att ljusen släcks och altaret dukas av. Jesu sista dygn har inletts. Det blir tydligt för oss när vi lämnar den kala, nakna och tysta kyrkan.

Efter måltiden med lärjungarna tar Jesus med sig dem ut för att be och vaka. Där på Olivberget arresteras han och förs bort.

NÄR VI KOMMER TILL KYRKAN på långfredagen är det tyst. Inga kyrkklockor, i många kyrkor inte heller någon orgel. Kyrkan är smyckad i svart och altaret naket. Vi firar en gudstjänst i moll. Jesus hänger på korset och för sin och vår kamp mot döden.

Jesus dör. Vi i kyrkan kan inte tänka oss någon mer ohygglig tanke. Gud är död, vad händer nu?

På påskafton händer ingenting. Vi väntar. Så får vi samlas igen natten mellan påskafton och påskdagen. När vi kommer till kyrkan är det mörkt, inga ljus är tända men en förväntan sprider sig.

Så kommer påskljuset! Det bärs

in i kyrkan och sprider sitt sken. Ljuset har segrat över mörkret, livet har segrat över döden. Kristus är uppstånden – Han är sannerligen uppstånden! Vi klär altaret och firar i påskens glädje mässa tillsammans. Kyrkan strålar, smyckas i vitt, vi firar festernas fest! Påsknattsmässan firas för att vi ska få möjlighet att möta dagen då Jesus uppstår.

På Påskdagens förmiddag firas samma glädjebudskap som på natten. Jesus har uppstått och vi får vara med och dela glädjen med varandra.

ANNANDAG PÅSK FÅR VI möta påskens vittnen. Det var många som såg Jesus dö och hundratals som mötte honom efter uppståndelsen. Det är viktigt att vi fortsätter att berätta om det som hände för nästan 2000 år sedan. Det är också viktigt att det får bli verklighet i fler människors liv. Därför fortsätter kristna över hela världen att fira påsk år efter år.

Jesus dog på korset. Jesus uppstod från de döda och han gjorde det för vår skull. För att också vi ska ha möjlighet att dela det eviga livet.

EVA ELLNEMYR

FOTO: HÅKAN FLANK

Stilla veckan och påsk i våra kyrkor

Brännkyrka kyrka

Palmsöndag 13/4
11.00 Högmässa
18.00 Konsert
Skärtorsdag 17/4
19.00 Skärtorsdagsmässa
Långfredag 18/4
11.00 Långfredagsgudstj.
Påskafton 19/4
23.30 Påsknattsmässa
Påskdagen 20/4
11.00 Högmässa
Annandag påsk 21/4
11.00 Högmässa

Fruängens kyrka

Palmsöndag 13/4
10.00 Fruängsmässa
Måndag 14/4 18.00 Passionsandakt
Tisdag 15/4 18.00 Passionsandakt
Onsdag 16/4 18.00 Sökord: Gud
Skärtorsdag 17/4
18.00 Skärtorsdagsmässa
Långfredag 18/4
15.00 Korsandakt
Påskdagen 20/4
10.00 Fruängsmässa
Annandag påsk 21/4
18.00 Emmausmässa

Inblick

”Vi är inga proffs, vi är bara medmänniskor”

De ger varandra tid, de lyssnar utan att avbryta. Ingen serverar lösningar på andras problem. De vet alla att livet kan vara tufft ibland. På olika vägar har de hittat till kvinnogruppen i Fruängens kyrka. Här finner de tillit och gemenskap, som ger kraft att lyssna inåt, att söka svaren och ”hjälpa sig själv”.

VARDAGSBEKYMNER eller stora livsproblem, trötthet, irritation, sorg, frustration – ofta försöker vi hantera dem på egen hand. Kanske har vi stöd av en livskamrat eller nära vän, kanske söker vi professionell hjälp.

Men de allra närmaste kan kännas för nära, och det professionella för opersonligt. Vi människor behöver vanliga medmänskliga möten, och det är precis vad kvinnogruppen erbjuder.

JUST NU ÄR GRUPPEN sju kvinnor stark: Christina, Kerstin, May-Britt, Titti, Eva, Gun och Berit. Varje träff inleds med kaffe och macka och en stunds småprat. Stämningen är både småfnittrig och allvarsam. Gun är här för första gången, och samtalet över kaffet kretsar en stund kring hur nya deltagare tas emot.

– Ni kände varandra så väl, säger Berit, som också är relativt ny. Man kan nästan känna sig ännu mer ensam då.

Strax har tjejerna bestämt att bli ännu bättre på att ta hand om de nya, ”sätta dem in i läget” och ägna en stund åt att berätta om hur de själva hamnat här.

– Det krävs mod att ta sig hit första gången. Jag förstår att människor tvekar, säger Christina. Det är svårt att

FOTO: HÅKAN FLANK

Det som sägs här i kvinnogruppen, det stannar här. Absolut tystnadsplikt råder.

prata om sig själv, och ovanför att få tala till punkt, att få det utrymme.

– **MAN FATTAR INTE** riktigt vad det handlar om heller. Jag läste om gruppen i Mitt i Söderorts ”På gång”, och blev väldigt nyfiken, berättar Titti. Men riktigt vad det gick ut på begrep jag inte förrän jag kom hit.

– Folk kanske tror att det är politiskt, eller väldigt kyrkligt, inflskar Berit. En sådan här gemenskap är svår att ”marknadsföra”.

Efter kaffestunden bildar gruppen en ring. Levande ljus och dunkel i rummet.

Var och en får berätta hur veckan varit. Ingen avbryter. Ingen kommer med goda råd. Ibland har någon mycket på hjärtat, jobbiga upplevelser som behöver mycket utrymme. Ibland väljer någon att bara lyssna. Vissa gånger väljer gruppen ett tema, till exempel ”bitterhet”, ”misströstan” eller ”tålmod”, och samtalar utifrån det.

Absolut tystnadsplikt, det är en viktig regel. Det som sägs här, det stannar här.

KVINGRUPPEN HAR funnits i några år nu. Christina har varit med längst av nu-

varande medlemmar, sedan våren 2001.

– Vi vill ge fler chansen att uppleva den här sortens gemenskap. Samtidigt får man inte bli för många, då är det bättre att knoppa av och bilda flera grupper, och det hjälper vi gärna till med. Så tveka inte att ta kontakt!

KARI MALMSTRÖM

Kvinnogruppen träffas måndagar 18.00-20.00 i sällskapsrummet, Fruängens kyrka. Är du intresserad av att vara med, ring Brännkyrka församling, 447 11 00, och lämna namn och telefonnummer. Någon ur kvinnogruppen tar sedan kontakt med dig.

Snart får Sascha följa med till kyrkan igen

FÖR NIONDE GÅNGEN inbjuder församlingen till en friluftsgudstjänst på Kristi himmelsfärdsdag. Denna gudstjänst är speciell på det sättet att husdjuren får vara med – hundar, katter, kaniner, ormar, ja, vilka djur som helst. Till och med en myrödling har varit med. Gräs-

mattan bakom Brännkyrka församlingshus blir något av en zoologisk trädgård denna eftermiddag.

Det är komminister Inga-Brith Åkerman som tagit initiativet till den årligen återkommande gudstjänsten med djur. Gudstjänsten har alltså blivit en tradition som uppskattas av både församlingsbor och andra. Många reser lång väg för att få vara med.

Under året blir Inga-Brith ibland kontaktad av människor som känner sorg och saknad efter en hund som dött eller oro för en katt som blivit sjuk. Det händer också att någon vill dela glädjen över en ny hundvalp eller kattunge.

Kollekten vid friluftsgudstjänsten brukar tillfalla en organisation som hjälper hemlösa och misshandlade hundar. Hundarna tas omhand och placeras sedan ut i hem där de får kärlek och omsorg. Djuren är ju en del av Guds skapelse och vi människor har ett stort ansvar för allt levande.

TORKIL NILSON

FOTO: HELENE SUNDIN

Friluftsgudstjänst med husdjur, mycket bra idé, tycker Sascha.

Studiecirkelnytt

”Cittrans vänner” fortsätter med övningar och engagemang. Plats finns för fler duktiga musikanter. Brännkyrka torsdagar 10.00-12.00. Ingen avgift.

Tore Nydevik leder en öppen samtalscirkel i Café Örtagården, Fruängen, onsdagar 19.00-20.00. Välkommen! Ingen avgift.

Till tapetserarcirkeln ”Stoppa om möbel!” med Berndt Ramberg finns väntelista till hösten. Anmäl intresse till Kerstin Fries, studieombud, 647 33 93.

Brännkyrkas förra församlingshus blir konsertlokal

I AUGUSTI FLYTTAR Nordiska Musikgymnasiet in på Katrinebergsbacken i Liljeholmen, i den fastighet som en

gång var Brännkyrka församlingshus.

– Vi planerar att ha en hel del konsertverksamhet, och vill gärna ge allmänheten möjlighet att både få fina musikupplevelser och att se de vackra lokalerna, säger Monika Kowalska, skolans rektor.

– På sikt hoppas vi kunna skapa ett ”kammarmusikaliskt center”, en kontaktpunkt för musiker, körer och ensembler från hela staden.

Nordiska Musikgymnasiets konsertverksamhet kommer att annonseras i lokalpressen, så håll utkik framåt hösten!

KARI MALMSTRÖM

Besök också www.musikgymnasiet.se

Jag och Gud

Han har aldrig släppt greppet om mig

Elisabeth Sahlin
f.d. kyrkvård:

ÖVER DEN HÄR SPALTEN står ”Jag och Gud”. För min del vill jag sätta ”Gud och jag”. Är det inte litet förmåtet att nämna mig före Honom, den store allenarådande? Och det här kommer att handla om vad Gud betyder för mig – inte tvärtom.

Jag växte upp i ett gott hem men där man aldrig gick i kyrkan och inte heller talade om religionen. Att man lärde mig ”Gud som haver” och tidigt skickade mig till söndagsskolan gick väl av slentrian. Det var så det skulle vara.

Men söndagsskolan sådde ett frö hos den lilla dalkullan. Jag blev nyfiken. Gud och Jesus – vad var det för figurer egentligen? Jag började tala med Gud, frågade om än det ena, än det andra. Med kärleksevangeliets ord ”talade jag som ett barn och hade barnsliga tankar”.

SÅ EN DAG VID TIO-ELVA ÅRS ÅLDER hände något. Jag hade varit olydig och var på hemväg – rädd och olycklig. Ännu minns jag precis den plats på vägen, där jag knäppte mina händer och började be. Jag visste att jag skulle få bannor vid hemkomsten. Men nu bad jag om förlåtelse och lovade att aldrig göra så mer. Hela vägen hem bad jag. När jag gick in genom grinden var jag helt lugn. Och se – det blev inga bannor.

Nu hade jag fått visshet. Det fanns en god Gud att vända sig till, som hörde bön. Den dagen föddes min enkla barnatro och tillit, som sedan följt mig genom livet. Jag har aldrig fördjupat mig i trons mysterier eller sökt förklaringar till det inom kristendomen, som kan vara svårt att förstå. Jag har *trott*.

SÅ GICK ÅREN. Vi levde ett tämligen vanligt liv, var kanske inte så flitiga kyrkobesökare men följde med intresse vad som hände inom kyrkan och församlingen. Och hela tiden har jag efter bästa förmåga sökt följa Hans budord att ”allt vad vi vill att människorna skall göra oss, det skall vi göra dem”.

Och ibland har det förunnats mig glädjen att kunna räcka en hjälpsam hand till en medmänniska. Och de år jag fick verka som kyrkvård var en särskilt ljus period i mitt liv. Jag kände, att jag liksom handgripligen kunde arbeta för min Gud.

Mitt liv har – liksom väl de flestas – haft sina berg och dalar. Och visst har tvivlet ibland kommit smygande. Hur kan det finnas en god Gud, när Han låter så mycket ont och svårt hända i den lilla världen (=min egen) såväl som globalt? Men Han har aldrig släppt greppet om mig. Inte heller den gång då jag – efter att länge och brinnande ha bett till Honom, förlitande mig på Hans ord att ”allt vad ni ber om i mitt namn det skall jag ge er” – var nära att förneka Honom, eftersom Han inte hörde min bön. Men när jag till slut kunde be om kraft att leva vidare – då hörde Han. Och jag har sedan förstått vad Hans mening med mitt liv var just då.

NÄR JAG NU BLICKAR TILLBAKA fylls jag av tacksamhet över att Han hela tiden gått med mig och alltid haft överseende med alla mina fel och brister.

I medvetande om att jag har den större delen av livet bakom mig, inställer sig helt naturligt den frågan ”Vad händer sedan?”. Jag har ibland fått frågan om vad jag tror på den punkten.

Då ser jag för mig altartavlan i Brännkyrka kyrka (som jag för övrigt inte tycker om). Centralfiguren är den stora Kristusgestalten som står där med vidöppen famn. Jag är viss om att när min dag kommer, då står Han där med öppen famn också för mig. Vad som därefter händer oroar mig inte – jag är trygg och räds inte den dagen. Med en lätt travestering av Emil i Lönneberga säger jag: ”Du och jag, Gud”.

Välbesökt basar i vårsolens glans

Internationella gruppens basar den 22 mars i Fruängens kyrka lockade många besökare. Nära 150 väfflor gräddades och serverades. Vårbyarna bjöd på underhållning.

Resultatet blev nära 12 000 kronor, som fördelades mellan Lutherhjälpen, Svenska kyrkans misson, Utlandskyrkan och Fredsgruppen.

Stort tack till alla besökare, medverkande och alla som som skänkt bröd, blommor och saker till försäljningen.